

அம்பையின் 'வீட்டின் மூலையில் ஒரு சமையலறை' சிறுகதையில் பெண்மொழி

செ. ஷீபா. அ. *

^அ தமிழியல் துறை, மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம் முதுகலை விரிவாக்க மையம் நாகர்கோவில், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Feminine language in Ambai's short story 'Veetin Moolaiyil Oru Samayalarai'

C. Sheebha ^{a,*}

^a Department of Tamil Studies, Manonmaniam Sundaranar University, Post Graduate Extension Centre, Nagarcoil, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
sheebacs2@gmail.com

Received: 19-08-2022
Revised: 27-09-2022
Accepted: 02-10-2022
Published: 15-11-2022

ABSTRACT

In this human world women were enslaved in the land-owning society which was formed in the agricultural society. The land-owning society values were based on inheritance, and women in land-owning society were not given equal rights and they were enslaved. From generation to generation they used to live as oppressed self-states. It is in the background of Feminism emerged the feminine language with unique ideas. All their works were about the thoughts that was suppressed in their inner minds. Even if it emerges, women faced many challenges because of male patriotism. Feminist Ambai's short stories, considered as a feminine works and it had some personality traits. The short story 'veetin Moolaiyil oru Samayalarai' showcases Protagonist Jiji's kitchen mastery and she bears fourteen children in the short story. She has spent her entire life in cooking. All her memories are filled with kitchen work. The language of this story is meant to express the pain of women who have been suppressed and oppressed for years.

Keywords: Feminine, Jeeji, Samayaara, Puri, Babaji, Moonlight

முன்னுரை

மனிதர்கள் தம் வாழ்வை பல்வேறு உறவுகளுடன் பிணைத்துக் கொண்டுள்ளனர். ஒவ்வொரு உறவிற்கும் உள்ள தொடர்பானது குறிப்பிட்டத் தேவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. தொடக்க காலத்தில் மனிதர்கள் கூட்டு உழைப்பின் மூலம் தம் தேவைகளை நிறைவு செய்து கொண்டனர். அக்காலகட்டத்தில் அவர்களுக்குள் இருந்த உறவுப் பிணைப்பானது உணவு தொடர்பானது. வேட்டையில் கிடைத்த உணவினை பகிர்ந்து உண்டனர். தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியற்ற அக்காலகட்டத்தில் சேகரித்ததை சேர்த்து வைக்கும் வழக்கம் உருவாகியிருக்கவில்லை. எனவே ஒவ்வொரு மனிதர்க்குத் தனித்தனியாக சொத்து என்பது உருவாகவில்லை. உயிரியல்பாக மனிதர்கள் தமக்குள் பாலினத் தொடர்பை வைத்துக் கொண்டனரே அன்றி உறவு முறைகள் என்று எதுவும் தோன்றியிருக்கவில்லை. பெண் குழந்தை பெறும் உயிர்ப்புச் சக்தி கொண்டவள் ஆதலால் அவள் மூலம் குழந்தை தாய் வழி அழைக்கப்பட்டது. எனவே அச்சமூகம் தாய்வழிச் சமூகம் எனப்பட்டது. குடும்பம் என்பது தோன்றியிராத நிலையில் குழுவாக வாழ்ந்தவர்களிடையே இரத்த உறவுமுறை என்ற அடிப்படையிலான உறவுகள் ஏற்படவில்லை. தொழில்நுட்பமும் அறிவியலும் வளர்ச்சி பெற்றும் வேளையில் மனிதர்கள் கூட்டு

உழைப்பிலிருந்து விடுபட்டு தனியுழைப்பை மேற்கொண்டனர். தமக்கானத் தேவையை நிறைவு செய்து கொண்டு மிஞ்சியதை விற்பனை செய்தனர். இதனால் உழைப்பின் மூலம் கிடைத்த பண்டம் தன் தேவைக்கு என்பதைக் கடந்து பரிவர்த்தனைக்கானதாக மாறியது. இவ்வாறு மாற்றம் பெற்ற போது சொத்து உருவாகியது. சொத்தினைத் தனக்குப் பின் தன் இரத்தச் சொந்த வாரிசுக்கே செல்ல வேண்டும் என்ற எண்ணம் மனிதர்களுக்குள் உருப் பெற்றது. அதனால் குறிப்பிட்ட பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொண்டு அவள் மூலம் ஓர் ஆண் பெறுகிற குழந்தையைத் தன்னுடையதாக சொந்தம் கொண்டாட வழி வகை செய்து கொள்ளும் ஏற்பாடாக குடும்பம் என்ற அமைப்பு தோன்றியது. இவ்வாறு குடும்ப அமைப்பு ஓர் ஆணுக்கு மட்டுமே குழந்தை பெறும் பெண் என்ற அடிப்படையிலானதாகத் தோற்றம் பெற்றது. இங்குதான் பெண் தன் சுதந்திரத்தை இழந்து ஆணுக்கு அடிமைப்படும் நிலை தோன்றியது என்று ஏங்கெல்ஸ் குறிப்பிடுகிறார். பெண் குடும்ப அமைப்பில் வீட்டுப் பணிகளை செய்து கொள்வதும் ஆண் பொருளாதாரத் தேவைகளைக் கவனிப்பதும் என வரையறுக்கப்பட்ட பணிகள் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் வழங்கப்பட்டன.

பெண்மொழி

குடும்பம் என்பது நிலவுடைமைக் கருத்தாக்கத்தை குழந்தையிலிருந்தே ஆண், பெண் இருவருக்கும் ஊட்டும் நிறுவனத் தன்மை கொண்ட அமைப்பாகும். தந்தையின் அதிகாரத்தின் கீழ் குழந்தைகள் வளர்க்கப்படுவதும் ஆண் குழந்தை சர்வ சுதந்திரத்துடனும் பெண் குழந்தை பல்வேறு கட்டுத் தளைகளுடனும் வளர்க்கப்படுவதும் என அமைகிறது. சமூகமானது ஆண், பெண் இருவரும் பயன்படுத்தும் மொழிகளையும் கட்டுப்படுத்தி வைக்கிறது. பேச வேண்டிய மொழிகள் ஆணின் அதிகாரத்துவ மொழியிலிருந்து வேறுபட்டு அமைகிறது. அடக்கப்பட்ட பெண்ணின் மொழியானது இலக்கியங்களில் வெளிப்படுகின்றன. கனவுகளும், இலக்கியமும் நனவிலியின் பாதிப்பினை உடையவை. அடக்கப்பட்ட விருப்பங்கள் அனைத்தும் படைப்பின் மூலமாகவும் கனவின் மூலமாகவும் நிறைவேறும் இயல்புடையவை. “பெண் தன்னுடைய ஆழ்மன ஓட்டங்களை சின்னச் சின்ன கனவுகளை நடைமுறை வாழ்க்கையை உள்ளது உள்ளபடி சொல்லிப் போகும் மொழியே பெண்மொழி மற்றும் அது அவளுடைய மனதின் மொழி” (Kanjana, 2013) என்ற கூற்றானது பெண் மொழி இயங்கும் முறையைக் கூறுவதாக அமைகிறது. பெண்கள் பண்பாடென்னும் போர்வைக்குள் அடைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர் எனவே எளிதாக வார்த்தைகளை வெளிப்படுத்த முடியாது. அவர்களுக்கு சமூகம் மிகுதியான கட்டுப்பாடுகளை விதித்திருக்கிறது. அவற்றை வெளிப்படுத்தும் விதமாகவே கலைகளில் பெண்கள் நிகழ்த்தும் செயல்கள் அமைகின்றன. கவிதையில், சிறுகதையில், புதினத்தில் பெண்மொழி ஆணின் அதிகாரத்துவத்தை எதிர்த்து அமையக் கூடும். “அமுக்கப்பட்ட நனவிலியால் பெண்ணின் ஆளுமையும் அமுக்கப்படுகிறது. பெண்ணின் ஆளுமை என்பது ஆணிய ஆண் ஆதிக்கப் பண்பாட்டின் வெளிப்பாடாக இருப்பதால் ஆணாதிக்கக் கருத்துருவத்தை உள்முகமாக ஏற்றிருக்கிறது.” (Mallika, 2015) என்ற கூற்றினால் பெண் ஆளுமை முடக்கப்பட்டு நனவிலியில் சேகரமாவதும் அவை புற உலகில் வெளிப்படுத்தப்படாமல் படைப்புகளில் வெளிப்படுத்தப்படுவதாக அமைவதும் விளங்குகிறது.

பெண் என்பவள் சமுதாயத்தில் நிலவுடைமைப் பண்புகளை ஏற்று நடக்கிறாள். குடும்ப அமைப்பில் தனக்கான பணியினைச் செய்வதற்கு நியமிக்கப்பட்டவளாகவே கருதப்படுகிறாள். தனக்கான சுதந்திரத்தை இழந்தவளாகவே ஒரு மூலையில் முடக்கப்படும் தன்னிலையாக இருக்கிறாள். படைப்பிலும் தன் மொழியை எளிதாகப் பயன்படுத்தி விட முடியாதவளாகப் பெண் இருக்கிறாள் “பெண்களின் எழுத்து மட்டுமல்ல ஒவ்வொரு சொல்லும் அசைவும் கண்காணிக்கப்படுகிறது. எழுதும் பெண்களின் மீது குடும்பம் சாதி, மதக் கட்டுப்பாடுகள் பண்பாட்டுத் தணிக்கைகள் என்பவை தொடர்ந்து கவிந்தபடியே உள்ளன. அந்த அழுத்தங்களுக்கு எதிரான போராட்டம் மிகக் கடுமையானது” (Malathi Maithiri, 2014) என்ற கூற்றினால் பெண்களுக்கு சமூகத்தில் உள்ள அழுத்தங்களை அறிந்து கொள்ளலாம் குடும்ப அமைப்பில் பெண்கள் தமக்கான இருப்பை சாத்தியப்படுத்திக் கொள்வதற்கான ஏற்பாடாகவே சமையலறை காணப்படுகிறது. குடும்ப உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் உரிய உணவுப் பதார்த்தங்களைத் தம் வாழ்நாள் முழுவதும் சமைத்துக் கொண்டே இருக்கிறாள். அவளது மொழி ஈனமாக முனகுதலாகவே உள்ளது என்பதைத் தம் சிறுகதையில் வெளிப்படுத்துகிறார் அம்பை.

அம்பையும் அவரது படைப்பு மொழியும்

தன் சிறுகதைகள் மூலம் தனித்தத்தொரு இலக்கியத் தளத்தைப் பெற்றிருப்பவராக அம்பை காணப்படுகிறார். 1960களிலிருந்து எழுதி வருகின்ற இவர் தொடக்க கால தமிழ்ச் சிறுகதை எழுத்தாளர்களின் பெண்ணை உதாசீனப்படுத்தும் போக்கினைக் கடிந்து கொண்டு தம் எழுத்துக்களில் பெண் சுதந்திரத்தை எழுதியவர். தன் வாழ்க்கையையும் அவ்வாறே அமைத்துக் கொண்டவர் ஆவார். “தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் தேர்ந்த ஒருவரான அம்பையைப் பெண்ணியச் சிறுகதையாளர் என்கிறார்கள். அது முழுமையான பார்வை அல்ல. பெண்ணியம் அவரிடம் இருக்கலாம். ஆனால் அந்த வரம்புக்குள் மட்டும் கட்டுப்படுகிறவை அல்ல அவரது சிறுகதைகள் என்று நாஞ்சில் நாடன் எழுதியிருக்கிறார். இது அம்பைக்கு வேறொரு இடத்தை உருவாக்கித் தருகிறது. இவர்தான் பெண் சிறுகதைக்கென்று ஒரு மொழியையும் வெளியையும் உருவாக்கினார்” (Subramaniya Ramesh, 2019) என்ற கூற்றினால் அம்பையின் படைப்பு வெளியை அறிந்து கொள்ளலாம். பெண்ணொழுங்கு என்று இதுவரை கடைபிடிக்கப்பட்டு வந்தவை பெண்களால் மனமுவந்து ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவை அன்று. அவை ஆணியச் சமூகத்தால் திணிக்கப்பட்டவை என்பதையே தம் சிறுகதைகளின் பண்பாகக் கொள்கிறார். பெண்களின் பார்வையில் உலகை மறுவாசிப்புச் செய்யும் நோக்கிலானவை இவரது சிறுகதைகள் புராணங்களையும், இதிகாசங்களையும் பெண்ணிய நோக்கில் அணுகிய முறையானது அவரது எழுத்தின் அத்தித் தன்மையை வெளிக்காட்டுவதாக அமைந்தது.

வீட்டின் மூலையில் ஒரு சமையலறை

அம்பையின் சிறுகதைகளில் ஒன்றான வீட்டின் மூலையில் ஒரு சமையலறை பெண்ணின் இயங்குவெளியைச் சுட்டும் ஒன்றாக இருக்கிறது. எப்போதும் அதைத் தான் வாசஞ் செய்யும் இடமாக மட்டுமின்றி வேறு யாருக்கும் விட்டுக் கொடுக்கக் கூடாத இடமாகவும் அதனைக் கருதும் அளவிற்குப் பெண் மனம் பக்குவப்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை சிறுகதையில் சுட்டுகிறார். சமையலறை என்பதை வீட்டின் மூலையில் போனால் போகிறதென்று தொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் ஓர் அறை எனக் கூறப்படுவதின் மூலம் பெண்ணும் போனால் போகிறதென்று வீட்டில் வைத்துக் கொள்கிற உயிராகக் கருதப்படுவதைச் சுட்டுகிறார் ஆசிரியர். அங்கு ஜீஜி தன் வாழ்நாளெல்லாம் சமைத்துக் கொண்டிருக்கும் விதத்தைக் கூறும் போதே அவளது மனக் குமுறல்களையும் பகடியாகக் கூறுகிறார். சமையலறை சிறிதாக இருப்பதாகக் கூறும் மருமகர்களுக்காக பேசும் பப்பாஜியின் மகன் கிஷன் அவர்கள் கூறுவதை ஆமோதித்ததற்காக பப்பாஜி நீ ஏன் சமையலறைப் பக்கம் போனாய் என்று கேட்கிறார். அதாவது ஆண்கள் வாசம் செய்யக் கூடாத இடமாக சமையலறை இருக்கிறது. பெண்கள் தமக்கான வெளியாக அதனை கருதிக் கொள்கின்றனர். அதனைப் பெரிதுபடுத்தினால் கொஞ்சம் வசதியாக இருக்கும் என்ற எண்ணத்தை வெளிப்படுத்துவது கூட தயங்கித் தயங்கிதான் என்னும் போது பெண்ணுக்கு வழங்கப்பட்ட சுதந்திரம் எத்தகையது என்பதை உணரலாம்.

சமையலறையும் பெண்களும்

பெண்களால் இவ்வுலகு நிறைந்திருக்கிறது. உயிர்ப்புச் சக்தி மிக்கவள். பெண்களை, ஆண்களை பிரசவித்து உலகை வற்றாமல் வைத்திருக்கிறாள் என்றெல்லாம் பெண்கள் மீது புகழுரைகள் கூறப்படுகின்றன. ஆனால் பெண் தனக்கான வெளியில் கூட சுதந்திரமான வாழ்வை வாழ முடியாத நிலைதான் இருக்கிறது என்பதைத் தன் மொழியில் வெளிப்படுத்துகிறார் அம்பை.

“ஒரு சதுர கஜம் எட்டணா விலைக்கு நிலம் வாங்கி வீடு கட்டினாராம் கிஷனின் அப்பா. ரயில்பெட்டித் தொடர் மாதிரி வரிசையாய் அறைகள். எல்லா அறைகளும் முடிந்தபின் போனால் போகிறது என்று இரு சன்னல்கள். ஒரு சன்னலின் கீழ் குழாய் வைத்த தொட்டி. ஒரு பெரிய தட்டுக் கூட வைக்க வகையில்லாமல் குறுகியது. கீழே செங்கல் தடுப்பு இல்லாத சாக்கடை முற்றம். மேலே குழாயைத் திறந்ததும் கீழே பாதங்கள் குறுகுறுக்கும். பத்து நிமிடங்களில் ஒரு சிறு வெள்ளக்காடு காலடியில். அதில் நின்று நின்று அடிப்பாதம் எல்லாம் வெடிப்புக் கீறல்கள். சமையலறையில் அடி

வைத்து முதல்நாள் சமைத்து, கைக்கு தங்க வளையல் போட்ட உடனேயே வெடிப்புக்குத் தடவ ஒரு மெழுகுக் களிம்பு தந்து விடுவாள் ஜீஜி என்று எல்லோரும் கூப்பிடும் கிஷனின் அம்மா” (Ambai, 2022) என்று சமையலறையில் பெண்கள் தமக்கான இடத்தைப் பிடித்து விடும் நிலை பற்றிக் கூறப்படுகிறது. வீட்டில் உள்ள அனைவருக்குமாய் சமைத்து அதில் நற்பெயர் ஈட்ட வேண்டும் என்பதே அவர்களது தலையாயக் கடமையாக இருக்கிறது. உணவுப் பதார்த்தங்களே அவர்களின் இருப்பைத் தீர்மானிக்கிறது. பாராட்டு பெறும் அதே வேளையில் அடுப்பில்சமைக்கும் போது ஏற்படும் வெப்பத்தால் ஏற்படும் பிரச்சினைகளுக்கு களிம்பும் வாங்கித் தந்து விடுவாள் ஜீஜி என்று கூறுவதன் மூலம் சமையல் பணியில் மிகுந்த அனுபவம் மிக்கவளாக சுட்டப்படுகிறாள்.

வீட்டிற்கு விருந்தினர் வந்துவிட்டால் அவர்களுக்குத் தரவென்று எப்போதும் அடுப்பில் தண்ணீர் கொதித்துக் கொண்டிருக்கும். காபியோ, தேநீரோ செய்து கொடுத்தல் வேண்டும். விருந்தினருடனான சம்பாஷணைகளை உற்றுக் கேட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டும். குடும்பத்தின் தலைவரான பப்பாஜிக்கு விரும்பிய உணவினை உடனடியாகத் தயார் செய்து கொடுத்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். “ஜீஜி நடமாடிக் கொண்டிருந்த போது டானென்று மாலை ஏழு மணிக்கு அப்பளம் சுட ஆரம்பித்து விடுவாள். பப்பாஜி வெளியறை முக்காலியில் மற்ற விஷயங்களை வைத்து விட்டுத் தயாராக இருப்பார். ஜீஜி கார தட்டில் அடுக்கி எடுத்து வருவாள். கார அப்பளம் தீர்ந்ததும் நாக்கில் சுள்ளென்று உரைக்கும் பிகானீர் ஸேவ். அது அலுத்தால் சோளப் பக்கோடா, அல்லது மிளகாயும் கடலைமாவும் தடவிப் பொரித்த நிலக்கடலை. எதிரெதிரே அமர்ந்து ஜெய் அம்பே என்று விட்டு ஆரம்பிப்பார்கள்.” (Ambai, 2022) என்று தன் கணவனுக்காக சமைத்துப் போடும் ஜீஜி அவர்கள் மனம் கோணாதவாறு நடந்து கொள்ளும் முறையாக சமையலறை இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டுகிறார். சமையல் பணியோடு அவர்கள் குதூகலித்திருக்கும்படியான பாடல்களைப் பாடுவாள். அப்போது தனக்கான தேவையை அதனோடு சேர்த்துக் கூறுவாள் “சந்தைக்குப் போனால் எனக்கொரு குஞ்சலம் வாங்கி வா... நல்ல தாவணி வாங்கி வா...” (Ambai, 2022) என்று பாடும் போதே அவளது ஆசைக்கு முட்டுக்கட்டை போடுவது போல் பப்பாஜி “இன்னமுமா ஆசை” என்று கேட்டு சிரிப்பார். பெண்ணின் தேவைகளை புறக்கணிக்கும் இந்த மனநிலையானது அவர்கள் வாழ்வதற்கு அனுமதியளித்த ஆணாதிக்க மனப்பான்மையின் வெளிப்பாடாகக் கொள்ளலாம்.

வீட்டிற்கு வரும் விருந்தினர்க்காக எப்போதும் அடுப்பில் தண்ணீர் கொதித்த வாறே இருக்கும். “சாப்பிடும் சமயத்தில் வீட்டு வாசலில் யாராவது தெரிந்தவர் வந்து விட்டால் முதலில் ஜில்லென்று தண்ணீர்.

சாப்பிடுங்களேன் சாச்சாவுக்கு ஒரு தட்டு கொடு என்று ஆரம்பிப்பார் பப்பாஜி. இல்லை சும்மா இப்படி வந்தேன் - சரி சாய் குடிக்க என்ன வந்தது - வேண்டாமே - காஃபி - தண்ணி போதும் - அதெப்படி வெறும் தண்ணி கொஞ்சம் சர்பத் போட்டுக் குடியுங்கள் - சரி - ஜீஜி எழுந்திருப்பாள். அப்படியே ஒரு தட்டில் ரெண்டு கபாப் கொடு - ஜீஜி சமையலறையை எட்டுமுன் காலையில் செய்த வெந்தயக் கீரை பரோட்டா பப்பாஜிக்கு நினைவு வரும். ஸூனியேஜி என்று மனைவியை விளிப்பார். அந்த மேதி பரோட்டாவும் ரெண்டு சூடாக்கி வெண்ணெய் தடவிக் கொண்டு வா சாச்சா ருசி பார்க்கட்டும் என்பார். வந்தவர் தோல்வியை ஒப்புக் கொள்வார். - நான் சாப்பிட்டே விடுகிறேன்.” (Ambai, 2022) என்று சமையலறைக்குச் செல்ல வேண்டிய தருணங்கள் எப்போதும் ஒரு பெண்ணுக்கு அமைந்து விடுவதும். விருந்தினர் உபசாரத்தில் ஆணுக்கு கட்டளையிடுவது மட்டுமே பணி செய்து தர வேண்டியது பெண்ணின் கடமை. அவள் அதனை மகிழ்ச்சியுடனும் குதூகலத்துடனும் செய்தாக வேண்டும் இதனையே சமையலறை பாடம் என்று கூறுகிறார்கள். பெண்கள் முதலில் திருமணமாகி வந்ததும் கைப்பற்றும் இடம் சமையலறையாகவே இருக்கிறது. படிஜீஜியின் சமையலறை சாம்ராஜ்யத்தைப் பற்றிக் கூறும் போது “அது ஓர் உணவுப் போர். நிதர்சனமாகப் பங்கு பெறுவோர் ஜீஜி, படி ஜீஜி, தாத்தா உயிருடன் இருந்த போது படிஜீஜி கொடுங்கோல் ஆட்சி செய்தாள். மலை மலையாய் சப்பாத்தி மாவு பிசைந்தாள். கூடை கூடையாய் வெங்காயம் அரிந்து பகோடா செய்தாள், குடல் பொரித்தாள், தாத்தா இறந்தார். பத்து நாட்களில் சமையலறையில் ஜீஜிக்குப் பதவிப் பிரமாணம் நடந்தது. குங்குமம், வெற்றிலை, மது, மாமிசம் இவற்றுடன் படி ஜீஜியின் மற்ற சாப்பாடும் பறிக்கப்பட்டது. நிதம் நிதம் மாமிசம் சமைக்கப்பட்டது. மரக்கறி உணவு உண்பவர்களுக்கு (படி ஜீஜி மாத்திரம்தான்) ஜனநாயக

உணர்வுடன் உருளைக் கிழங்கு வழங்கப்பட்டது.” (Ambai, 2022) என்ற சிறுகதையின் பகுதியானது சமையலறையின் ஆட்சி பெண்களால் நிர்வகிக்கப்படுவதும் கணவன் இறந்ததும் அந்தப் பதவி பறிக்கப்பட்டு அடுத்து மருமகளாக வந்தவளுக்கு அது தரப்படுவதும். கணவன் இறந்த பின்பு உப்பு சப்பில்லாத உணவை உண்ண வலியுறுத்தப்படுவதும். அதனையே சிரமேற்கொண்டு நடைமுறைப்படுத்திக் கொள்வதுமென பெண்கள் சமையலறையில் ஆட்சி செலுத்துபவர்களாகக் கூறப்படுகிறார்கள்.

ஜீஜி தான் சமையலறையில் சர்வ சதா காலமும் உணவு தயாரித்துக் கொண்டிருந்தாள். ஒரு பயணத்திற்கான ஏற்பாடென்றால் அதற்கு முழுக்க முழுக்க சமையலறையே கதியாகக் கிடக்க வேண்டும் என்னும் நிலை இருந்தது. ஜீஜி வயதாகி விட்டதால் தன் நினைவுகளை மீட்டுக் கொள்கிறாள். அவளது நினைவுகளில் சமையல் தவிர வேறெதுவும் வரவில்லை. இதுவே வாழ்வாகி விட்டது. என்பது போல அவள் நினைவுபடுத்திக் கூறிய சம்பவத்தில் அவளுக்குப் பதினான்கு குழந்தைகள் அதில் கோபலுக்கு முன் ஓர் ஆண் குழந்தை. அக்குழந்தை இறந்து பட்டது. “ஒரு வயதில் பூஜை அன்று எல்லோரும் சமையலறையில் குழந்தை படியேறி மதில் சுவரில் ஏறப்பார்த்து விழுந்து விட்டான். முப்பது படி ஏறியிருந்தான். எண்ணெயில் பூரியை போட்டதும் ஈச்சென்ற அலறல்... வயிற்றில் முட்டியது... பின்மண்டையில் பிளவு... முற்றத்துக் கல் தரையில் வெள்ளைப் புழுக்கை மாதிரி அவன் மூளை சிதறியிருந்தது. ஆண் பிள்ளைகள் எல்லாம் வந்த பின் பொரித்தேன். மீனா கேட்கிறாயா பொரித்தேன் மீதம் பூரிகளை” என்று கூறுகிறாள் (Ambai, 2022). அம்பையின் இந்த வகையிலான மொழிப் பயன்பாடு பெண்கள் எந்த வகையில் சமையலறையில் முடக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளார்கள் என்பதை வெளிப்படுத்துவதாக அமைகிறது. குழந்தை இறந்த பின்பும் அதற்கான பணிகளை ஆண்கள் மேற்கொள்வார்கள். அழுவதற்குக் கூட அனுமதிக்கப்படாத சமையலறை பணியில் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்தியிருந்தாள் எனக் கூறுவதைக் காணலாம்.

இவ்வாறு சமையலறை என்பது பெண்களுக்கான வெளியாக சமூகத்தில் காணப்படுவதையும் அதிலேயே அவர்கள் தம் வாழ்வைக் கழித்து விடுவதையும் இக்கதையின் மூலம் தனித்துவமான தன் மொழியில் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார் அம்பை.

முடிவுரை

பண்பாட்டு வாழ்வில் மனிதர்கள் பல்வேறு கட்டங்களைக் கடந்து வந்துள்ளனர். ஆண், பெண் என்னும் இருமைத் தன்மை என்பது சமூகத்தில் தவிர்க்க முடியாத இணையாகும். முரண்கொண்ட இணையாகவும் கொள்ளலாம். பெண்கள் தமக்கான வெளியைப் பயன்படுத்தும் உரிமை பெற்றவர்களாக இருந்த நிலைமை நிலவுடைமைச் சமூகத்தில் பறிக்கப்பட்டது. வீட்டின் சுவர்களுக்குள் தம்மை இறுத்திக் கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றனர். காலங்காலமாக பெண்கள் சமையலறையின் முடிதூ அரசிகளாக வாழ்ந்து வருகின்றனர் என்பதையே தன் சிறுகதையின் மொழியாடலில் வெளிப்படுத்துகிறார் அம்பை. பெண் மொழியானது ஆணின் அடக்குமுறை மொழிக்கு மாறானது. அதை விமர்சிப்பது என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் அம்பையின் சிறுகதையானது பெண் சமையலறைக்குச் செல்வதையே ஒரு வைபவமாகக் கொண்டாடும் நிலை காணப்படுகிறது. கணவனுக்கும் அவனைச் சார்ந்தோருக்கும் சமைத்துப் போடுவதைத் தவிர வேறு பணிகள் அற்றவர்களாக குழந்தை இறந்த நிலையிலும் கூட சமையல் பணியை முடித்து விட்டுத்தான் அவள் செல்ல வேண்டும் என்ற நிலையிருப்பதை தன் கதையின் மூலம் வெளிப்படுத்தியுள்ளதை அறியலாம்.

References

- Ambai, (2022) Ambai Kathaigal (1972-2014) 42 Andu Kathaikal, Kalachuvadu Publications, Nagercoil, India.
- Kanjana, R. (2013) Penniya Ulapaguppum Penmolium, Meenaktchi Puthaga Nilayam, Madurai, India.
- Malathi Maithiri (2014) Vettaveli Sirai, Kalachuvadu Publications, Nagercoil, India.
- Mallika, R. (2015) Tamil Ilakkiyamum Penniyamum, New Century Book House, Chennai, India.

Subramaniya Ramesh, (2019) Tamil Sirukathai, Varalarum Vimarsanum, Kalachuvadu Publications, Nagercoil, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License